

МОРАТОРІЙ НА ПЕРЕВІРКУ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ЗАХІД АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Андрєєв О.М., Андрєєва О.М.

Національний технічний університет

“Харківський політехнічний інститут”, м. Харків

Більшість антикорупційних заходів, що активно застосовуються на практиці є, переважно, комбінацією репресивних заходів [1] та заходів, що націлені на формування в суспільстві нульової толерантності до корупції [2]. Домінування даних антикорупційних заходів пояснюється, в першу чергу тим, що як в суспільстві, так й серед науковців є поширеним уявлення про корупцію як суто негативне явище виникнення якого пов'язане з протиправними діями чиновників, спрямованими на вимагання хабаря та культурними нормами, що виправдовують сплату хабаря чиновникам для досягнення власної мети. І хоча практика вже довела надзвичайно низьку ефективність даних антикорупційних заходів, вони й надалі продовжують активно застосовуватись через надзвичайно сприятливі умови для маніпулювання суспільними настроями, що формуються навколо проблеми боротьби з корупцією [3].

Більш ефективними антикорупційними заходами можуть стати заходи, що націлені на усунення чинника, що спонукає підприємців до укладання корупційних угод з чиновниками - високого рівня транзакційних витрат бюрократичних процедур [4]. З огляду на це, запровадження мораторію на перевірку підприємств мало б стати надзвичайно ефективним антикорупційним заходом, завдяки скороченню відповідних транзакційних витрат бюрократичних процедур до нуля. Проте доцільність подібного заходу є сумнівним, адже введення будь-яких формальних правил, в тому числі й тих, що регламентують перевірку підприємств, має на меті врегулювання певної проблеми. Тому введення мораторію на перевірки фактично скасовує відповідні формальні правила і залишає неврегульованими цілу низку проблем, в тому числі й тих, що становлять загрозу для життя людини.

Таким чином, запровадження мораторію на перевірку підприємств, хоч й дозволяє скоротити кількість випадків укладання корупційних угод, є недоцільним через утворення інституційного вакууму.

Література:

1. Абрамов Ф.В. Ефективність репресивних антикорупційних заходів в умовах високого рівня корумпованості. *Бізнес Інформ*. 2017. № 12. С. 8–12.
2. Рябова Т.В., Абрамов Ф.В. Вплив культурних факторів на виникнення корупції. *Научные труды Донецкого национального технического университета. Серия: экономическая. – Донецк, ДонНТУ*. 2007. Выпуск 31-3(117). С.138-142.
3. Абрамов Ф.В. Суспільні настрої як фактор динаміки антикорупційних формальних правил. *Бізнес інформ*. 2018. № 12. С. 26–31.
4. Абрамов Ф.В. Транзакційні витрати корупційної угоди. *Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». Темат. вип. “Технічний прогрес і ефективність виробництва”*. 2005. № 1. С. 273–282.